



# Ахіллесова п'ята

**ВИПУСК № 8-9(11)**

## **У цьому номері газети:**

### **Календарний огляд свят**

- День гумору ;
- Вербна неділя;
- Великдень;
- День праці;
- День свободи преси;

**День перемоги (концерт у госпіталі);**

**Останній дзвоник;**

**Випускний бал.**



## День гумору



Наразі невідомо, як виникло це свято, але звичай відзначати його існує в усій Європі й майже усій Азії. Більшість дослідників сходиться на думці, що це свято сягає язичницьких часів, установити християнське джерело не вдалося, власне, як і пов'язати цей день із якоюсь іншою світовою релігією. Ще в давніх індійців був звичай під час святкування народження Шиви (а це свято припадало на початок квітня) жартути обманувати один одного. За давнім звичаєм, ця процедура задобрювала богів.

З точки зору давньоримського філософа Апулея, традиція жартувати й обманувати бере свій початок від свята на честь бога сміху. Натомість давні ісландці вважали богів засновниками дня сміху. Цю думку поділяють з ісландцями й жителі Данії, Норвегії та Швеції. За легендою, аси (давньоісландські боги) святкували перше квітня в пам'ять дочки Тіасса Скадеї.

За давньоєврейською легендою, «перше квітня» — значить «неправда». За переказами, коли тіло Ісуса Христа було викрадено з домовини, начебто саме тоді євреї навчили народ жартів: на фразу «Христос воскрес!» мала бути відповідь «Перше квітня!». Шотландці називають першоквітневий обман «гонінням шуліки», французи — «квітневою рибою»; англійці більш категоричні: для них перше квітня — свято всіх дурнів.

Дуже цікавою є німецька традиція. Згідно з нею батьки посилають дітей до рідних, друзів і просто сусідів, аби діти попросили щось таке, чого не можна отримати, наприклад, голосу собаки, запаху квітів, посмішку чорта тощо. Це доручення має назву «послати у квітень». Походження такого звичаю пов'язують із виставами часів середньовіччя, зроблених на основі Святого Письма. Маються на увазі перекази про те, як вивели Ісуса Христа від Каяфи до Пілата, від Пілата до Ірода, тобто даремно посилали когось за чимось.



Бовсуновська К., 10-В





## Вербна неділя

За тиждень до Великодня святкується вербний тиждень. Відповідно до народних вірувань, у цей день у жодному разі не слід сіяти городину, оскільки в цьому разі все виросте гірке й тонке. За легендою, коли Ісус Христос їхав верхи на віслюку, люди стелили на його шляху пальмові гілки. Це поклало початок звичаю святити гілки. А оскільки пальмових гілок не маємо, то святимо вербові, відповідно до вибору наших далеких предків.



Перед вербною неділею до церкви люди везуть вербове гілля, щоб зранку під час святкового богослужіння посвятити його. У цей день усі богобоязні люди обов'язково повинні піти до церкви, щоб посвятити вербу. Того, хто проспить дійство освячення верби, по поверненні з церкви легенько б'ють свяченими гілками:

Коли верба вже посвячена священиком, діти один перед одним намагаються проковтнути по декілька «котиків». За народними переконаннями, ці свячені «котики» вбережуть горло від хвороби. Народні знахарі широко використовували свячену вербу під час приготування цілющих настоїв і напоїв як для людей, так і для тварин: і від ревматизму, і від лихоманки, і від головного болю, і від шлункових захворювань, і для загоювання ран.

Свяченій вербі приписувалися й інші магічні властивості, зокрема, виганяючи вперше худобу на пасовисько, треба обов'язково поганяти її свяченою вербою, щоб нечиста сила свійську тварину обминала. А якщо викласти за двері свячену гілку під час граду, то, за народними уявленнями, град припиниться.

Добрі господарі після повернення з церкви садять на городі по кілька гілочок свяченої верби. Це сприяє гарному врожаю та злагоді в господі. Ті гілки, що залишилися, треба поставити під образами.

Молодь жартома біла одне одного свяченим вербовим гіллям ще по дорозі із церкви. При цьому треба промовляти такі слова:

**Будь великий, як верба!**

**Будь багатий, як земля!**

**Будь сильний, як вода!**

Після «використання» свячену вербу в жодному разі не можна топтати ногами — це великий гріх. І викидати її теж не можна, а слід обережно зібрати в одному місці та спалити.

Бовсуновська Катерина, 10-В



## Пасха

**Великдень** — одне з найдавніших свят. У народів, що прийняли християнство, Великдень нерідко ототожнюється з двома іншими святами - Воскресінням та Пасхою.

**Великдень** — це день, у який християни святкують Воскресіння Ісуса Христа. Є найважливішим християнським святом, котре виказує радість з приводу перемоги Божого Сина над Смертю та вічним Забуттям. У Воскресінні християни бачать підтвердження життя після смерті, що і є головним змістом святкування.



Цього року Великдень святкували 15 квітня.

Дата Великодня має випадати на першу неділю після першого весняного повного місяця, яка настає після весняного рівнодення.

У ніч Воскресіння Христа проводиться святкове богослужіння (Великодня Служба Божа), святяться паски, яйця та інші страви. Таким чином церква благословляє віруючих після тривалого посту знову вживати «скоромне», тобто їсти непісні страви. Багатий великодній стіл - символ небесної радості і символ вечері Господньої.

Бажаю всім добре провести Великодні дні! **Христос Воскрес!**

Бовсуновська К., 10-В







## День праці

Багато народів світу зберігають досить приємну традицію святкувати початок травня, відзначаючи його гуляннями на свіжому повітрі (в лісі, парку, біля води тощо), розвагами та ін.

Індійці стародавньої Індії на початку травня відзначали свято на честь матері природи — богині Маї. Традиція шанувати богиню Маю була й у поляків: на сьогоднішній день згадки про цю богиню збереглися у весняних обрядових піснях.

Своєрідні «зелені свята» припадали на кінець квітня — початок травня й за давньогрецькою традицією святкування. Як і сучасне населення України, давні греки намагалися цього дня прикрасити свої оселі (квітами, зеленню) та вийти разом із усією родиною та друзями у сад, гай з метою влаштування розваг.

Давні римляни починали цей день співами й музикою на честь бога Сатурна, обливали одне одного водою, купалися в річці, прикрашали, як і греки, квітами й зеленим гіллям свої двері, а також двері своїх друзів і родичів.

Шведи з давніх часів мають гарну травневу традицію — водити хороводи навколо берези (або якогось іншого дерева, що уособлює весну); франки за старих часів мали звичай карати чоловіків, які «неправильно» жили із власними дружинами.

У деяких європейських народів за старих часів була традиція їздити верхи, тримаючи в руках зелені березові гілки — «возити літо по селах».

Багато народів Європи, зокрема іспанці, англійці та ін., зберегли звичай вибирати «травневого короля» або «травневу королеву». Для цього з-поміж дівчат і хлопців вибиралися найвродливіші та найдостойніші, обдаровувалися квітами й грошми. Ці «король» і «королева» верховодили протягом усього святкового дня.

За часів Гетьманщини початок травня був веселим студентським святом. Існували своєрідні цікаві традиції. Зокрема, викладачі навчальних закладів повинні були спеціально до травневих студентських свят написати п'єси. А потім усі студенти разом зі своїми вчителями здійснювали виїзд на природу, за межі міста та організували вистави за написаними спеціально до травневих свят п'єсами. Купці, козацька старшина та інші заможні мешканці України вітали студентів гостинцями задля «слави та з метою розвитку премудростей наукових»: пивом, паляницями та іншими стравами. Ці гуляння молоді супроводжувалися спільним приготуванням «похідної» їжі, гучними піснями на кілька сотень голосів, веселими танцями та музикою. Жодного сумного обличчя не можна було зустріти серед цього товариського натовпу. Із ліквідацією Гетьманщини занепала й ця весела молодіжна традиція.

1 травня — це також міжнародне свято трудящих, день солідарності робочих усього світу.

1 травня 1886 року відбувся виступ робітників Чикаго. Вони організували страйк, вимагаючи 8-годинного робочого дня й поліпшення умов праці. Страйк переріс у демонстрацію, а вона завершилася кровопролитним зіткненням із поліцією.

У липні 1889 року Паризьким конгресом 2-го Інтернаціоналу на згадку про цю акцію протесту було прийнято рішення про проведення 1 травня щорічних демонстрацій.

Уперше цей день було відзначено як міжнародне свято в 1890 році в Австро-Угорщині, Німеччині, Данії, Бельгії, Франції, Швеції, Італії, Іспанії, США та інших країнах. З 1892 року робітники все частіше організували демонстрації у великих містах України й інших країн майбутнього СРСР. Усе більше людей прагнуло взяти участь у цих заходах.

На початку ХХ століття революційні події в Росії мали неабиякий вплив на політизацію маївок. У 1917 році вперше було вільно й безперешкодно відзначено 1 і 2 травня. 23 квітня 1928 року ці дні було оголошено неробочими.

Тривалий час 1 травня святкували як День міжнародної солідарності трудящих усіх країн. Більшість населення СРСР брала участь у святкових демонстраціях. Це була приємна нагода поспілкуватися з друзями, поділитися думками (не обов'язково щодо політики). Святковий день зазвичай завершувався веселим застіллям. Наприкінці ХХ століття цей день утратив ідеологічне й політичне забарвлення, сьогодні його відзначають як Свято весни і праці.

Бовсуновська К., 10-В



## День свободи преси

Всесвітній день свободи преси відзначається щорічно з 1992 року з ініціативи представників незалежної преси країн Африки, схваленою Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки й культури (ЮНЕСКО). Дата 3 травня обрана не випадково. Саме цього дня 1991 року в столиці Намібії представники незалежної преси країн Африки прийняли «Віндхукську декларацію», у якій містився заклик до урядів держав світу забезпечувати свободу преси та її демократичний характер. У декларації підкреслювалося, що найважливішою складовою частиною будь-якого демократичного суспільства є вільна, плюралістична й незалежна преса. 1993 року Генеральна Асамблея ООН прийняла рішення проголосити 3 травня Всесвітнім днем преси.



Головним заходом святкувань є вручення Всесвітньої премії ЮНЕСКО за внесок у справу вільної преси імені Гільєрмо Кано, колумбійського журналіста, який загинув 1986 року. Засновано премію 1997 року, вона вручається окремим особам,

організаціям або установам. Саме цього дня здійснюється оцінка свободи преси в усьому світі та проходять акції з захисту засобів масової інформації від зазіхань на їх незалежність.

У Всесвітній день свободи преси згадують журналістів, які загинули при виконанні професійних обов'язків. Адже ні для кого не секрет, що професія журналіста стає все більш небезпечною. За даними Міжнародної федерації журналістів, наприклад, 2004 року під час виконання службових обов'язків загинуло 120 співробітників засобів масової інформації. 2003 року під час виконання службових обов'язків загинули 83 журналісти, 2002 року — 70 співробітників ЗМІ. У пам'ять про журналістів, які віддали своє життя в ім'я свободи слова, редакціями різних ЗМІ часто засновуються премії. 2001 року з ініціативи італійського журналіста та письменника Фуріо Коломбо була заснована міжнародна премія для військових кореспондентів імені Антоніо Руссо — журналіста, убитого в Грузії наприкінці 2000 року. Починаючи з 2002 року аспірантура факультету журналістики Колумбійського університету присуджує премію імені Курта Шорка в галузі міжнародної журналістики за незалежні та професійні репортажі, що проливають світло на суперечливі події та питання.



Всесвітній день свободи преси покликаний нагадати суспільству, що журналісти, виконуючи свою місію, залежать лише від читача й телеглядача і що тиск з боку влади просто неприпустимий. Цензура, створення перешкод для обміну інформацією, залякування та пряме втручання в діяльність ЗМІ є загрозою демократії, розвитку та загальній безпеці.

Цей день свободи преси є й чудовою нагодою свідомим громадянам суспільства надати реальну підтримку засобам масової інформації, зробивши свій внесок у справу розвитку демократії. Таким чином, можна подякувати за мужність і рішучість журналістам, які ведуть запеклу боротьбу проти ризику й відвертого насильства, прагнучи реалізувати своє право на пошук і обнародування правдивої інформації.

Необхідно віддати належне тій вирішальній ролі, що відіграють засоби масової інформації у справі розвитку демократії й ефективного державного управління. Точне, коректне та професійне інформування про те, що трапилося, найчастіше є для суспільства єдиним шляхом боротьби з корупцією, зловживанням владою, антисемітизмом, міжнародними конфліктами й іншими численним негативними явищами світового масштабу.





## День перемоги



Велике свято 9 Травня. Цей день ми ніколи не забудемо. Це день перемоги над фашизмом. Ми повинні пам'ятати тих, хто боровся за нашу землю і наше сонце. Ліцеїсти пам'ятають про цю страшну подію. В пам'ять живих і загиблих у Великій Вітчизняній війні напередодні 9 Травня, 25 травня 2012 року, учні нашого ліцею влаштували святковий концерт в обласній лікарні імені І.Мечнікова для тих, хто не з чуток знає про цю страшну подію. Від імені усього медичного ліцею учні 9-А та 10 класів щиро привітали ветеранів, які перебували на реабілітації у шпиталі. До цього свята нас залучили вихователі Коврига Л.Д., Ракаєва Г.І. та музичний керівник Забарний С.І. Ми поздоровляли ветеранів теплими та щирими словами, побажаннями та квітами, співали як веселих, так і сумних пісень, серед яких були «Воєнний вальс», «Смуглянка» та ін.



Адже вони заслуговують, щоб ці квіти лежали біля їхніх ніг, заслуговують на благополучне та спокійне життя. Ми дуже вдячні їм за чисте блакитне небо, за сонце та за наші українські землі

Ці люди зі сльозами на очах виходили із зали. Вони були щиро вдячні і попросили нас не забувати про цю страшну подію – війну.

Ващенко Ю. 10-В клас



## Останній дзвоник



Щодня ми, учні медичного ліцею «Дніпро», переступаємо поріг четвертого корпусу медичної академії. Та чи хтось замислювався, що колись цей крок буде останнім у ролі учня.

Яскраве сонце освітлювало подвір'я. Учні разом з батьками, хвилюючись, чекали початку урочистої лінійки, присвяченої завершенню навчання в ліцеї. І ось 9-ті та 10-ті класи уже готові до

початку. Просимо! Випускники!

Залунали сумні мелодійки, учні та їхні куратори крокують до свого місця. Все! Початок...

Полились пісні...  
Останнє слово директора, Журавель Тетяни Олексіївни, присвячене підсумкам роботи у 2011-2012 н.р., порадам і настановам, відзначенню учнів за кропітку роботу протягом року.

Опісля подяка та привітання батьківського комітету директору та учителям.

У ліцеї вже склалася традиція, що випускники на пам'ять про себе дарують картину. Не оминули цієї традиції і цього року.

Після приємних слів знов полилися пісні. Та ось починає грати мелодія і одинадцяті класи танцюють вальс. Скільки приємного вкладено в ці лаконічні рухи...

Після закінчення випускники пішли на свій останній урок. Це був чудовий день, який, на мою думку, запам'ятають всі!

Бовсуновська Катерина 10-В клас







## Дорогі випускники!

В добру путь, в добрий час!  
Ідїть в життя замріяні, вродливі,  
Між квітами і добрими людьми,  
Щоб ви були усе життя щасливі,  
Сердечно так бажаєм ми  
Несїть свої і мрії і надїї.  
Хай вірність і любов в серцях  
живуть.  
Хай світ за вас сьогодні порадїє.  
Благословляєм всіх у щасливу путь!



Випускний вечір — це свято, яке залишається у пам'яті кожної людини на все життя... Це ще трохи дитинства і в той же час уже вступ у доросле життя. Це свято завжди радісне і сумне як ніколи, сповнене надїї та очікування чогось нового і світлого. Випускний вечір належить до тих свят, які відбуваються один раз у житті, а залишаються у пам'яті назавжди...

Цього року хлопці та дівчата прощаються з ліцеєм на місяць раніше через Євро-2012.

11 травня 2012 року Дніпропетровський обласний медичний ліцей-інтернат «Дніпро» провів випускний вечір у палаці студентів.

Вечір видався на славу. Ліцеїсти зробили чудові постановки, всі так гарно співали, танцювали. А який заворожуючий вальс...

На випускному вечорі були присутні поважні гості, серед яких були в.о начальника головного управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації Демчик О.І., ректор ДМА, академік НАМН України Дзяк Г.В., член-кореспондент НАН та НАМН України, професор Л.В. Новицька-Усенко, проректор ДМА Перцева Т.О., професор ДМА Л.Р. Шостакович-Корецька.

Журавель Тетяна Олексіївна своєю промовою вселила в душі випускників надїю на чудове майбутнє, вказала істинний шлях у житті. А ліцеїсти від усього серця вдячні ліцею за здобуті знання, за виховання.

Цього року ліцей випустив випускників, серед яких чотири медалісти:

Архипов Ігор

Бердов Олександр

Дубовик Ксенія

Поляков Станіслав

Вітаємо!

Гадаємо, що й надалі ліцей буде мати такі гарні результати.

Дорогі випускники! Бажаємо кожному із вас впевненості у собі, у власних силах, непохитно вірити у свій успіх, у свою велику мету, у свою долю! Це перша записка щасливого майбутнього! Нехай вам завжди щастить! Вітаємо вас!

Прудченко Н., 10-В



## *Літературна сторінка*

### **Мій друг – море**

Кожний мріє побачити море. Згадайте свою першу зустріч з ним. Що ви відчуваєте? Ви відчуваєте шалений вибух у серці? Ви відчуваєте спокій, затишок, гармонію у своїй душі?

Ви відчуваєте нестримне бажання злитись з морем? Якщо так, то ви відчули море, ви поринули у його душу, ви зрозуміли його. Людині треба зрозуміти, що море справжнє, що воно живе, що у ньому є місце для будь-кого, хто по-справжньому його розуміє. Море ... Яке ж воно мінливе! Щойно ви сиділи на безкрайому березі, хвилячки милували ваше око, аж раптом море змінилося. Ви все дивитесь на нього, і потроху вас охоплює жах. Ні, море не мій друг! Адже я боюся його! Але ви крізь жах жадаєте відчутти дотик його душі до своєї. Може, на якусь хвилю, ви хочете підкорити море. Але потім ця думка зникає тому, що ви хочете бути під владою моря, ви хочете, щоб воно керувало вами, несло у самісіньку безодню!

Розмірено набігають хвилі на берег, ніби потроху відліковують життя всього Всесвіту...

Важко навіть уявити, наскільки вражає море, його шаленість, нестримність. Хвилі – могутність моря. Ніколи не залишишся байдужим, коли море відчайдушно котить хвилі до берега, неначе змагається з ним, прагнучи підкорити його.

Описати море неможливо, бо які б не говорили ми слова, все одно море треба відчувати, спіймати ритм його мелодії і йти за ним.

Першина Оксана, випускниця медичного ліцею  
«Дніпро» 2004 р.

\*\*\*

Вела до волі й перемог,  
Вела до світла і любові,  
Крізь ту безодню всіх тривог  
І крізь струмки своєї крові.

В майбутнє вірю я твоє,  
Ти вже ніколи не загинеш,  
Побореш горе ти своє,  
І в світ добробуту поринеш.

Я вірю, що настане час,  
Коли знайде моя держава  
Все, що давно чекає нас,  
Любов і волю, щастя й славу.

Бараннік Надія, випускниця  
медичного ліцею 2003р



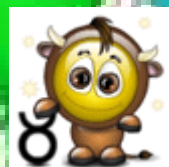


# Вітаємо іменинників!



Зюзь Вікторію Валеріївну  
Ровенську Ірину Павлівну  
Литвина Миколу Олександровича  
Зелепухіна Сергія В'ячеславовича  
Шульженко Наталію Миколаївну  
Гаврилюк Наталію Павлівну  
Комка Анатолія  
Кучеренко Софію  
Янчицьку Любов

Лебеда Микиту  
Кириченко Надію  
Пілюшина Богдана  
Жулай Юлію  
Зименка Сергія



Прудченко Наталію  
Тикву Олександра



## **Прогноз погоди**

Ці місяці приємно здивували нас. Яскраве сонце! Чисте небо! Все, що потрібно для розвитку душі. Щастя просто витає в повітрі, сміх дзвенить на кожній вуличці. Заквітчані дерева, клумби. Озеленена земля.

Не втрачаймо ці приємні миті! Бережимо і радіймо тому, що уже маємо!



### **НАД ГАЗЕТОЮ ПРАЦЮВАЛИ:**

**Куратор** – Катуніова Світлана Олександрівна

**Технічний редактор:**

Бовсуновська Катерина

**Літературні редактори:**

Прудченко Наталія

Ващенко Юлія

**Погоджено** – директор Журавель Тетяна Олексіївна

Ідея проекту – Горбенко-Хвастунова Марина Михайлівна

Адреса редакції:

вул. Севастопольська, 17, корп.4, ДДМА, м.Дніпропетровськ, 49005

Тел.редакції: (0562) 46-23- 86, 47-12-96

e-mail: [medl@email.com.ua](mailto:medl@email.com.ua)

сайт ліцею: domly.dp.ua

Надруковано –

КЗО «Дніпропетровський обласний медичний ліцей – інтернат «Дніпро»